

[Henning Philipson.]

forud for den 2. oktober 1972. Dette her er jo ikke noget enestående.

Arbejdsministeren og alle andre EF-tilhængere her i dette folketing ved lige så godt som jeg, at dengang vi her i forbindelse med augustforliget vedtog, at der skulle bevilges 100 mill. kr. til isoleringsforanstaltninger, så var forholdet det, at før disse midler overhovedet kunne bevilges, så skulle sagen først sendes ned til Bruxelles, for at Kommissionen kunne finde ud af, om det nu også var i overensstemmelse med EF-bestemmelserne. Sådant forhold det sig jo. Jeg synes ærligt talt, der er nedværdigende, at vi gang på gang skal konstatere, at folketinget er ekspeditionskontor for det, der foregår i Bruxelles.

Det er det, dette lovforslag i sig selv er udtryk for. Her er ikke tale om et lovforslag, som regeringen på eget initiativ, og fordi den gerne selv vil, fremsætter; det fremsættes, fordi man har vedtaget et direktiv i Bruxelles, og det har den danske regering simpelt hen at rette sig efter. Det er det, jeg anklager regeringen for.

Arbejdsministeren eller andre socialdemokrater, der måske måtte være EF-tilhængere, skal ikke få held til at påstå, at vi ikke vil være med til at forbedre ansættelsesforholdene i danske virksomheder. Det ved arbejdsministeren godt ikke er rigtigt. Arbejdsministeren svarede heller ikke på mit spørgsmål – hverken på mit eller på hr. Jørgen Jensens spørgsmål – om det, hvis en arbejdsgiver afskediger 9 mand, er en omgåelse af bestemmelserne. Det fik vi intet svar på. Det er det, det drejer sig om. Hvis B & W i stedet for at afskedige 30 afskediger 29, er det så en omgåelse af bestemmelserne? Det må være rimeligt af os at fordrer et ganske klart svar fra arbejdsministeren på, hvad der er en omgåelse, og hvad der ikke er en omgåelse af bestemmelserne – med hjemmel i det EF-direktiv, som regeringen nu prøver at gøre til lovgivning i dette land. Det er det, det drejer sig om.

Jeg synes, det ville have været rigtigere, hvis regeringen med hjemmel i dette EF-direktiv havde taget skridtet fuldt ud og sagt: samtlige danske lønmodtagere skal sikres mindst 30 dages løn, hvis de bliver sagt op. Så havde der været mening i det, så havde der været rimelighed i det, og så skal vores støtte ikke mangle. Vi har aldrig hævdet, at EF kun er sort eller hvidt, det er temmelig nuanceret – jeg synes, det i de fleste tilfælde er mere broget, end det

har lov til at være. Men det må være rimeligt af os at forlange, at regeringen i hvert fald tager skridtet fuldt ud i forhold til det, som den angiver må være ryggraden i dette lovforslag, nemlig i et tilfældigt EF-direktiv.

Der er for vores vedkommende ikke tale om, at vi ikke vil være med til at forbedre tilstanden på arbejdsmarkedet. Den bemærkning synes jeg arbejdsministeren skulle have sparet sig – han kender os godt i forvejen.

Med hensyn til tillidsmandsbeskyttelsen vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på, at det, jeg refererede til, drejer sig om de virksomheder, hvor der ikke måtte være tillidsrepræsentanter, men hvor arbejdsgiverne med hjemmel i dette lovforslag alligevel skal optage forhandling, hvis der skal ske afskedigelser i større udstrækning. Her må man i hvert fald give disse repræsentanter, som ikke er valgte tillidsmænd, den samme beskyttelse som tillidsmændene.

Hölge (FP):

Arbejdsministeren undrede sig over den tilsyneladende ret så massive modstand mod udformningen af dette lovforslag. Jeg glædede mig. Men arbejdsministeren kan nu sikkert trøste sig, for de gamle partier plejer gerne at springe op som løver og falde ned som lam, når socialdemokratiet har talt.

Det, det drejer sig om i dette tilfælde, er jo målsætningen. Jeg ved godt, at lige netop denne udformning passer vel ind i socialdemokratiets målsætning og hele måde at gøre tingene på. Den passer bare ikke ind i vores. Jeg er såmænd ikke så forfærdelig sikker på, at vi er uenige om, hvad der er godt for en dansk arbejder – det tror jeg egentlig ikke vi er. Vi tror heller ikke, at socialdemokraterne er sådan nogle onde mennesker, som vil alt muligt ondt for erhvervslivet. Vi mener bare, at socialdemokratiet gør det meget forkert. Som jeg ganske tydeligt sagde i min indledning, så tilpasser samfundet sig jo, og vi tror på, at erhvervene trives bedst i frihed. Vi vil gerne, at parterne selv taler sig til rette om disse ting. Jeg pegede også på et ganske tydeligt eksempel, hvor det altså har kunnet lade sig gøre på en af landets vanskeligste arbejdspladser.

Arbejdsministeren spurgte, om vi syntes, det var unødvendigt med et længere opsigelsesvarsel. Det mener vi ikke nødvendigvis det er, men vi vil gerne overlade det til parterne selv.

Arbejdsministeren spurgte, om vi da skal